

TÓTH ERZSÉBET

Reád hull

Nagy Gáspárnak

*Hány éve is már?
Álltál a kertkapuban egy lánnyal,
Tavas volt, tél, nyár?
Az ablakban egy másik lány állt
szívdobogva –
„Te jó ég! Mindjárt megcsókolják itt egymást!”
– volt-e csók aztán? Fontos lenne most
minden apró részlet, de
leselkedni visszamenőleg is szégyenletes.
Azután más dolgod lett,
sürgősen el kellett temetned valakit,
Csakhogy a halott nem volt sehol,
téged meg mindenki bolondnak nézett,
teltek-múltak az évek,
előkaparták a hősöket is lassan,
hogy megkapják méltó sírjaikat,
a ravatalnál százezrek álltak,
ki fogcsikorgatva, ki sírva,
de lélekben milliók ünnepeltek,
bársonyos forradalmunk
nem ölt meg senkit,
„Ugye mi nem tudunk ölni?”
csak az halt meg,
aki már úgyis meghalt volna –
azóta is csak azok halnak meg
akik már nem tudnak élni –
jönnek új életformák és új halálnemek,
sajnos az égi pohárköszöntőket most
valódi bombázók írják,
nem földi lányok, nem édes kis bombázók fenyegetnek,*

*(és kissé túl élesen hasítanak a levegőbe,
a madaraimat sem hallom tőlük,
akiket ébresztőóra helyett szoktattam ide
az ablakomba, de minek
fölébreszteni azt,
aki el sem tudott aludni?)
a földön még rosszabb a helyzet,
úgy veszem észre, a temetési szokások
megint eldurvultak kissé,
több százezer halottal kellene már megint
elszámolni valahol valakinek,
úgyhogy még nagyon sokáig kell élned,
annyit mondhatok.
Ezért hát ne kérdezd, kire hull a bomba,
reád hull.*

1999. április 11.

Égi ólomból

„húsz év múlva”

*Nem múlik el, amit az ifjúság
egyszer beragyogott.*

*Ahogy nem múlik Ady, Németh László.
A haza szikrázó örökmondatai:*

állnak az időben.

*Hidd el, még nem késő.
Jönnek majd, jönnek az ifjak,
és tiszta lesz tekintetük.
A sárdobálók akkor már rég halottak,
akik egy mondatodból nyakadra
burkot fontak, nem tudják megfojtani
ezernyi kínzó, szenvedő, lélegző
mondatodat. Jöhetnek új istenek,*

*papíristenek, gépistenek, kisebbek,
nagyobbak, a mérleg belesüllyed
a mocsárba, vagy fölszáll a magasba,*

te légy nyugodt.

A súly égi ólomból készül.

„az istenek halnak”,

a Golgota örök.

PATAKI FERENC: A SZÜLETÉS HELYÉN